

bejde, de selv gør, bliver opfattet positivt hele vejen igennem.

Kl. 21:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 21:31

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kunne jo godt kommentere det i forhold til det forrige forslag, for da var det ligesom med modsat fortegn, hr. Mogens Jensen talte. Men jeg vil alligevel kommentere i forhold til Kultur- og Arvsstyrelsen. Jeg synes, at det er vigtigt, at vi lytter meget til dem, men jeg synes også, at jeg netop i min ordførertale var meget inde på, at vi skal inddrage kommunerne og museerne, og at vi skal have det alt sammen fremlagt om, hvordan det kan hænge sammen, så man også fremadrettet fra politisk side, som hr. Mogens Jensen også er inde på, kunne sige, at der jo kunne være nogle ting, f.eks. finanslovpolitisk, som man måtte gå ind og kigge på.

Kl. 21:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 21:32

Mogens Jensen (S):

Jeg vil bare kvittere for, at Dansk Folkepartis ordfører har forholdt sig meget positivt til det her forslag, i hvert fald til at drøfte nogle af de problemstillinger, der ligger i det, og det synes jeg jo er et godt grundlag for de videre forhandlinger om forslaget. Jeg kunne selvfølgelig bare godt have ønsket mig, at det også gjaldt det forrige punkt, vi drøftede, men det skal jo ikke ødelægge den her debat.

Kl. 21:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 21:32

Karin Nødgaard (DF):

Det kan være, at hr. Mogens Jensen så skal arbejde lidt mere med fremtidige forslag, så vi på den måde kan agere på samme måde. Jeg synes, det er vigtigt, at vi forholder os til hvert emne til hver sin tid. I forhold til det her område er det meget vigtigt for Dansk Folkeparti, at netop det, der hedder vores kulturarv, er noget af det primære. Det er derfor, vi selvfølgelig også er meget optaget af det her forslag.

Kl. 21:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren fra Socialistisk Folkeparti, fru Pernille Frahm.

Kl. 21:33

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Princippet om, at vores fortidsminder har det bedst nede i jorden, er jo desværre nok rigtigt, selv om det kunne være interessant virkelig at få lov til at finde ud af, hvad der ligger rundt omkring, men af skræk for at komme til at gøre mere skade end gavn tror jeg, det er et rigtigt princip, at man så vidt muligt bevarer det, der bevares kan, under omstændigheder, der gør, at det kan holde. Selv om det er et godt princip og skadevolderprincippet måske også er et godt princip, så er de her gode principper jo nok ikke dem, der stopper udviklingen og stopper lysten til at bygge og stopper trangen til at bygge og stopper nødvendigheden af at bygge også. Man kan jo i virkeligheden kun sige, det er heldigt, at folk altså alligevel vælger at udvide og bygge huse til os andre.

Spørgsmålet er så, hvem der skal betale, hvis man støder på noget. Hvis der er råd i et stort budget, synes jeg, det er en naturlig ting, at de, der har projektet, også har ansvaret. Problemet er i de situationer, hvor der ikke rigtig er råd til det, hvor det drejer sig om et lille budget. Nu er der måske nogle, der vil spørge, hvad et lille budget er. Det svar vil jeg så overlade til et videre arbejde, hvor man kan opstille nogle rammer, det er i hvert fald ikke noget, vi kan give svar på i et beslutningsforslag. Eventuelt kan beslutningsforslaget senere omsættes i et lovforslag, og det er her, man skal finde ud af, hvornår det er et lille budget, hvornår det er en lille grund-ejer, hvornår det er en lille bygherre osv. osv.

Men sådan som sagen er nu, er det jo i virkeligheden et tilfældighedens princip, der kommer til at bestemme, hvem der kommer til at betale. Den, der tilfældigvis støder på noget, som vedkommende så enten har skam i livet nok til ikke at skjule, det kan også være, at det ikke er muligt at skjule det, den person eller det projekt kommer til at hænge på udgiften. Det er jo ikke sådan, at den udgift bliver liggende der, den kommer jo videre. For boligbyggerier eller noget, der senere hen skal lejes ud, erhvervslejemål eller et eller andet, gælder det jo, at den udgift kommer videre.

Så det her med, at det stopper ved skadevolderen, er jo ikke rigtigt, det bliver jo fordelt videre ud i et system på en – stadig væk efter min opfattelse – lidt tilfældig måde, efter hvor det nu var, det her byggeri kom til at ligge. Derfor synes jeg faktisk, der er meget fornuft i tanken om